

vasárnap délutánokon, mert még itt-ott az alsó utcákon kiülnek a házak előtti ló-
cákra csevegni kicsit. Jó hallgatni a sárgarigókat: mint az öregeket, akik fogatlan
ínyükkel szégyenlősen szopogatják életük morzsáit: hol, melyik dűlőben vettek egy
darabka földet; mikor, milyen betegségben halt meg az asszony vagy az ember;
hogyan s mint esett Doberdónál; micsoda szép jószág volt az a Virág tehén; mekkorát
mulattak ennek vagy annak a lakodalmában... Jó hallgatni a sárgarigókat: néha
utánzom őket, némelyik válaszol is, mintha értené a füttyömet, vagy én felfoghat-
nám, miről csivitel, trillázik...

